

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 5C/265/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812206391
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Vašková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8812206391.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ruženou Vaškovou v právnej veci žalobcu: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825 zast. HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, IČO: 35 885 459, proti žalovaným: 1. I. I., T.. X.X.XXXX, H. XXX XX D. Č.. XXX, X. I. I., T.. XX.XX.XXXX, H. XXX XX D. Č.. XXX, o zaplatenie sumy 15 075,38 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie v časti o zaplatenie úroku vo výške 10,10 % ročne zo sumy 15 075,38 eur od 4.9.2013 do 25.4.2014 a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 15 075,38 eur od 22.12.2010 do 9.7.2013 z a s t a v u j e.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 25.6.2012 domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 116 748,22 eur spolu s úrokom vo výške 10,10 % ročne z istiny 15 075,38 eur od 22.12.2010 až do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z istiny 115 075,38 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že predmetná pohľadávka bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 postúpená spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. na žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo žalovaným oznámené listom „Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov“ zo dňa 28.12.2010. Právny predchodca žalobcu a žalovaný v 1. rade uzatvorili dňa 8.3.2006 Zmluvu o splátkovom úvere číslo 0561437296 (ďalej v texte len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 9 958,18 eur, pri úrokovej sadzbe 10,10 % p.a. Žalovaný v 1. rade sa zaviazal poskytnutý úver splácať mesačnou splátkou vždy k 20. dňu toho ktorého mesiaca. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá zmluvnými stranami na termín 20.4.2006. Na zabezpečenie návratnosti záväzku zo zmluvy o úvere právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným v 2. rade Dohodu o ručení dňa 8.3.2006. Žalovaní svoj záväzok vyplývajúci zo Zmluvy o úvere neplnili a poskytnutý úver nesplátili ani do dňa dohodnutej konečnej splatnosti. Vzhľadom k tomu, že po postúpení pohľadávky na žalobcu neboli zaplatené na úhradu predmetnej pohľadávky žiadne platby, žalobca sa pridrižiava vyčíslenia pohľadávky poskytnutého právnym predchodcom žalobcu pri postúpení pohľadávky. Podľa vyčíslenia pohľadávky poskytnutého právnym predchodcom žalobcu ku dňu 21.12.2010 bol celkový zostatok v sume 16 748,22 eur pozostávajúci z istiny 15 075,38 eur a úrokov z omeškania v sume 1 672,84 eur. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky publikovaného v Sbíрке soudních rozhodnutí a stanovísk Nejvyššího soudu pod č. R 15/2001: „V prípade

úverov je potrebné k základnej sume úveru (istine) pripočítať aj sumu úrokov. Úroky v rámci úverového vzťahu predstavujú zisk, na ktorý má veriteľ nárok ako odplatu za užívanie finančných prostriedkov. Dohodnuté úroky sa stanú súčasťou istiny, v nadväznosti na čo, je veriteľ oprávnený požadovať pre prípad omeškania dlžníka úroky z omeškania s dohodnutými úrokmi.“ Pohľadávka žalobcu nebola ku dňu podania tohto návrhu uhradená, preto žalobca pristúpil k vymáhaniu pohľadávky prostredníctvom súdu.

Uznesením č.k. 5C/265/2012-81 zo dňa 21.11.2013 súd v zmysle návrhu žalobcu zo dňa 18.11.2013 pripustil zmenu petitu žaloby a predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 15 075,38 eur, úroku vo výške 10,10 % ročne z istiny 15 075,38 eur od 4.9.2013 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne z istiny 15 075,38 eur od 22.12.2010 do zaplatenia.

Žalovaní v 1. a 2. rade sa k žalobe žalobcu nevyjadrili.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to Zmluvou o splátkovom úvere č. 0561437296 zo dňa 8.3.2006, Dohodou o ručení zo dňa 8.3.2006, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE zo dňa 21.12.2010 spolu s prílohami k tejto zmluve, oznámeniami o postúpení pohľadávky zo dňa 28.12.2010 a kópiami doručeníek, výzvami na zaplatenie zo dňa 27.2.2011, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 18.11.2013 spolu s prílohami a to výpisom z úverového účtu žalovanej a sadzobníkom poplatkov Slovenskej sporiteľne, a.s. prehľadom úrokových sadzieb, prednesom právneho zástupcu žalobcu a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Slovenská sporiteľňa, a.s. ako pôvodný veriteľ a žalovaný v 1. rade ako dlžník uzatvorili dňa 8.3.2006 zmluvu o splátkovom úvere č. 0561437296 podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Podľa článku I. zmluvy, predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve o úvere. Výška úveru bola 300 000,-Sk, úroková sadzba premenlivá bola dohodnutá vo výške 10,10 % ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou mesačných splátok vo výške 4 091,- Sk splatných k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky bola dňa 20.4.2006 a poslednej dňa 20.2.2016.

V zmysle článku II., bod 2. zmluvy, dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami Veriteľa, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne vyhlasuje, že sa oboznámil so Sadzobníkom a súhlasí s ním, pričom pre účely Zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané Veriteľom s účinnosťou od 1.8.2002.

Podľa článku II., bod 3. zmluvy, sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné práva a povinnosti sa budú spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

Dňa 8.3.2006 bola medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako pôvodným veriteľom a žalovaným v 2. rade ako ručiteľom uzavretá Dohoda o ručení v zmysle ktorej ručiteľ vyhlásil, že uspokojí pohľadávku veriteľa zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0561437296 vo výške 300 000,- Sk s prísl., dlžník I. I., v prípade, ak dlžník neuhradí veriteľovi pohľadávku riadne a včas a to aj bez doručenia výzvy na plnenie dlžníkovi.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE zo dňa 21.12.2010 spol. Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku voči žalovanému v 1. rade, ktorá je predmetom tohto konania, na žalobcu ako postupníka.

Podľa Prílohy č. 1 Zmluve o postúpení pohľadávok, postupca na žalobcu postúpil pohľadávku v celkovej výške 16 748,22 eur, pričom istina bola vo výške 15 075,38 eur a vyčíslený úrok vo výške 1 672,84 eur.

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 28.12.2010, pôvodný veriteľ žalovaným v 1. a v 2. rade oznámil postúpenie pohľadávky evidovanej voči nim na žalobcu.

Podľa výpisu z úverového účtu žalovaného v 1. rade, bol mu poskytnutý úver vo výške 9 958,18 eur (300 000,- Sk), pričom do postúpenia pohľadávky na žalobcu uhradil celkovo finančné prostriedky v prospech pôvodného veriteľa vo výške 1 553,68 eur (46 805,80 Sk).

Písomnými prípsmi zo dňa 17.2.2011 žalobca prostredníctvom spol. Platiť sa oplatí s.r.o. vyzval žalovaných v 1. a 2. rade na zaplatenie sumy 17 197,30 eur a zároveň nakoľko žalovaní sa dostali do omeškania s plnením uvedeného záväzku odstúpil týmto podľa § 506 Obchodného zákonníka od zmluvy o úvere, čím sa záväzok stal splatným v celom rozsahu spolu s príslušenstvom.

Žalobca v písomnom podaní zo dňa 18.11.2013 uviedol, že v rámci istiny vo výške 15 075,38 eur sú zahrnuté riadne úroky a poplatky za správu úveru a poplatky za upomienky. K istine boli pripočítané poplatky za správu úveru: $8 \times 50,- \text{ Sk} = 6,64 \text{ eur}$, $30 \times 60,- \text{ Sk} = 59,75 \text{ eur}$, $21 \times 1,99 \text{ eur} = 41,79 \text{ eur}$, $3 \times 2,99 \text{ eur} = 8,97 \text{ eur}$, spolu poplatky za správu úveru v sume 117,15 eur. Ďalej poplatky za upomienky $1 \times \text{poplatok za prvú upomienku } 100,- \text{ Sk} = 3,32 \text{ eur}$, $3 \times \text{poplatok za druhú upomienku } 200,- \text{ Sk} = 19,92 \text{ eur}$, spolu poplatky za upomienky v sume 23,24 eur. Spolu k istine pričítané poplatky sú v sume 140,39 eur. K istine boli pričítané skapitalizované riadne úroky vo výške 6 324,33 eur. Uplatnené úroky z omeškania v sume 1 6772,84 eur sú úrokmi z omeškania za obdobie od 21.02.2007 do 21.12.2010 počítané z omeškaných splátok úveru v sadzbe 26,40 % p.a. platnej do 14.01.2009 a v sadzbe 8 % p.a. platnej od 15.01.2009. Z úrokov z omeškania časť vo výške 891,38 eur je vypočítaná pri sadzbe 26,40 % p.a. časť vo výške 781,46 eur pri sadzbe 8 % p.a. Podľa zmluvy o úvere bol žalovaný povinný úver splácať v mesačných splátkach po 135,80 eur s prvou splátkou splatnou k 20.4.2006. Celkom na úvere žalovaný do postúpenia zaplatil sumu 1 354,50 eur, t.j. 10 prvých splátok úveru. celých a jednu necelú splátku. Po začatí konania boli na účet navrhovateľa uhradené viaceré úhrady celkom vo výške 5 788,- eur, ktoré žalobca započítal na úhradu úrokov z omeškania ku dňu 21.12.2010 v sume 1 672,84 eur a časť úhrad vo výške 4 115,16 eur započítal na úhradu zmluvného úroku 10,10 % ročne z istiny za obdobie od 22.12.2010 do 3.9.2013.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní konanom dňa 22.5.2014 uviedol, že berie žalobný návrh v časti o zaplatenie sumy 4 308,- eur späť, nakoľko žalovaný túto sumu hradil a bola započítaná na úhradu úroku vo výške 10,10 % ročne zo sumy 15 075,38 eur od 4.9.2013 do 25.4.2014 v sume 971,97 eur a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 15 075,38 eur od 22.12.2010 do 9.7.2013 v sume 3 336,03 eur. Vzhľadom na uvedené sú žalovaní povinní zaplatiť sumu 15 075,38 eur spolu s úrokom vo výške 10,10 % ročne zo sumy 15 075,38 eur od 26.4.2014 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 15 075,38 eur od 10.7.2013 do zaplatenia.

Podľa § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 a 3 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje

v konaní. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Keďže žalobca zobral svoju žalobu čiastočne späť pre prvým pojednávaním, súd podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení konanie zastavil v časti úroku a úrokov z omeškania tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 546 Občianskeho zákonníka, dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Podľa § 548 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka, učiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nesplnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval. Ručiteľ môže proti veriteľovi uplatniť všetky námietky, ktoré by mal proti veriteľovi dlžník. Uznanie dlhu dlžníkom je účinné voči ručiteľovi, len keď s ním vysloví súhlas.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v rozhodnom období, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré

a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby,

b) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklostí a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lesť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 23a ods. 1. a 2. zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

V danej právnej veci mal súd na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v 1. rade bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení, ktoré postúpenie bolo preukázané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch a preto má súd za to, že je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Žalovaný v 2. rade ako ručiteľ dňa 8.3.2006 uzavrel s pôvodným veriteľom dohodu o ručení, ktorou sa zaviazal voči veriteľovi, že pohľadávku voči žalovanému v 1. rade uspokojí, ak ju on ako dlžník neuspokojí. Tým je daná pasívna legitímácia žalovaného v 2. rade.

Ďalej mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v 1. rade bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento

výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Aj keď predmetná zmluva je zmluvou, ktorá vykazuje známky absolútneho obchodu a je potrebné ju posúdiť podľa Obchodného zákonníka, je zároveň zmluvou spotrebiteľskou, a potom normy obchodného práva sú použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave spotrebiteľských vzťahov podľa Občianskeho zákonníka a vykonávacích predpisov, ktoré ustanovenia majú prednosť pred aplikáciou Obchodného zákonníka.

Právna úprava odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku je pre žalovaných ako spotrebiteľov výhodnejšia, preto súd odstúpenie od zmluvy posúdil v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Je nepochybné, že žalobca využil svoje právo písomným prípisom zo dňa 17.2.2011 od zmluvy o spotrebiteľskom úvere odstúpil. Odstúpením od zmluvy sa zmluva v zmysle § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka ruší od samého začiatku a ak strany už podľa zmluvy plnili, vyporiadajú sa medzi sebou podľa zásad o bezdôvodnom obohatení. Odstúpenie žalobcu od úverovej zmluvy má účinky ex tunc, teda spätne ku dňu uzavretia zmluvy, úverová zmluva sa od začiatku zrušila, pričom v súlade s ust. § 457 Občianskeho zákonníka ak bola zmluva zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Dôsledkom plnenia zo zrušenej zmluvy je teda povinnosť účastníkov zmluvy navzájom si vrátiť všetko, čo plnením z takejto zmluvy nadobudli (teda vzájomná reštitučná povinnosť zmluvných strán), ako výslovne stanovuje § 457 Občianskeho zákonníka, ktorý je špeciálnou úpravou bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k zrušenej alebo neplatnej zmluve.

Ustanovenie § 457 Občianskeho zákonníka má reštitučný charakter (obnovenie predchádzajúceho stavu). Každý zo zmluvných subjektov je povinný vrátiť druhému všetko, čo od neho podľa zmluvy dostal.

Ako už súd uviedol vyššie, žalovaný v 1. rade čerpal úver v sume 9 958,18 eur. Do dňa postúpenia pohľadávky na žalobcu žalovaný pôvodnému veriteľovi uhradil finančné prostriedky v sume 1 553,68 eur, ako to vyplýva z predloženého výpisu z úverového účtu a po podaní žalobného návrhu uhradil žalobcovi sumu 5 788,- eur a sumu 4 308,- eur, tak ako to uviedol sám žalobca. Žalovaný teda celkovo uhradil finančné prostriedky vo výške 11 649,68 eur. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalovaní nemajú vo vzťahu k žalobcovi žiadnu ďalšiu povinnosť na plnenie z úverovej zmluvy, ktorá bola zrušená od začiatku v dôsledku odstúpenia žalobcu a teda žalobcovi, vzhľadom na výšku poskytnutého úveru a výšku uhradených finančných prostriedkov zo strany žalovaného v 1. rade, nevznikol ani nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého žalovaným vznikol nárok na náhradu nákladov potrebných k účelnému uplatneniu práva proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal. Keďže žalovaní náhradu trov nežiadali a zo spisu im žiadne trovy nevyplynuli, súd rozhodol tak, že im náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205 a/
- f) rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.